

1^η Απριλίου 1955

Η είναι μια μεγάλη γιορτή για την Κύπρο μας. Την

1955 οι Κύπριοι ξεκίνησαν τον αγώνα για να ελευθερωθούν από τους

Άγγλους. Πολλές φορές οι ζήτησαν από τους Άγγλους την

ελευθερία τους. Όμως οι Άγγλοι έλεγαν πάντα όχι. Έτσι κράτησαν την

Κύπρο για 80 περίπου χρόνια. Απαγόρευαν στους Κύπριους να λένε τον

Εθνικό Ύμνο, να μαθαίνουν

και να υψώνουν την

Στα μας υψωνόταν η

Τότε οι Κύπριοι αποφάσισαν να αγωνιστούν. Έγινε μια μυστική οργάνωση

με το όνομα Ε.Ο.Κ.Α. (Εθνική Οργάνωση Κυπρίων Αγωνιστών). Αρχηγοί

του αγώνα ήταν ο Γεώργιος Γρίβας Διγενής και ο Αρχιεπίσκοπος

Μακάριος Γ΄.

Ξημερώματα της 1955 ο κόσμος ξύπνησε από τις εκρήξεις και

τους πυροβολισμούς. Ένας μεγάλος αγώνας ξεκίνησε. Οι Άγγλοι έφεραν

πολύ στρατό από την Αγγλία, είχαν

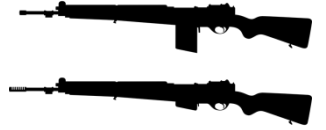

και

αλλά

και περισσότερα όπλα. Οι Κύπριοι ήταν λίγοι χωρίς πολλά

Είχαν όμως πίστη ότι θα τους βοηθήσει ο

να ελευθερωθούν. Οι

πολέ

σκλαβωμένο ένα λαό.

Όσο περνούσε ο καιρός ο πόλεμος φούντωνε παντού. Τα παλικάρια

έστηναν ενέδρες στους Άγγλους

. Ανατίνασσαν με

τα

τους. Στα βουνά γίνονταν σκληρές μάχες. Στις πόλεις γίνονταν

διαδηλώσεις από τους μαθητές. Οι Άγγλοι προσπάθησαν να σταματήσουν

τον αγώνα των Κυπρίων. Έκαναν μεγάλα κρατητήρια και

εκεί

πολλούς αγωνιστές. Τους έκαναν εκεί πολλά βασανιστήρια. Κάποιους

αγωνιστές μάλιστα τους απαγχόνισαν. Οι αγωνιστές που απαγχονίστηκαν

θάφτηκαν στα Φυλακισμένα Μνήματα.

Στα χωριά για μέρες ολόκληρες δεν επέτρεπαν στους κατοίκους να βγουν

από τα σπίτια τους. Με όλα αυτά όμως δεν κατάφεραν τίποτα οι Άγγλοι.

Οι πολεμούσαν με μεγαλύτερο πείσμα. Δεν παραδίδονταν.

4 χρόνια κράτησε ο αγώνας (1955-1959) της Ε.Ο.Κ.Α. Οι Κύπριοι στο τέλος νίκησαν τους Άγγλους. Έτσι το **1960** η απέκτησε την ανεξαρτησία της.

Πολλοί είναι οι ήρωες που θυσιάστηκαν για την μας. Ο Γρηγόρης Αυξεντίου, οι τέσσερις του Αχυρώνα του Λιοπετρίου (Φώτης Πίττας, Αντρέας Κάρυος, Ηλίας Παπακυριακού, Χρίστος Σαμάρας), ο Μόδεστος Παντελή, ο Κυριάκος Μάτσης, ο Ευαγόρας Παλληκαρίδης, ο Μιχαλάκης Καραολής, ο Αντρέας Ζάκος και πολλοί άλλοι.

Στους ήρωές μας που θυσίασαν τη ζωή τους για την ελευθερία της Κύπρου μας χρωστούμε μεγάλη ευγνωμοσύνη, γιατί χωρίς τη θυσία τους οι Άγγλοι δεν θα έφευγαν από τον τόπο μας. Αυτούς τιμούμε κάθε χρόνο

την και υποσχόμαστε πως το παράδειγμά τους θα είναι οδηγός για εμάς τους νεότερους.